

İBRET-İ'TİBÂR (11)

(...dünden devam)

Kureyş liderlerinden Utbe ibn Rebî'a, Hz. Muhammed(sav)i da-vâsından vazgeçirmek üzere gelip onunla konuşmuş, öneriler sunmuş, Peygamber (s.a.v.) de ona Fussilet Sûresini okumağa başlamıştı. Rivayetlerden birine göre Peygamber: *"Eğer yüz çevirirlerse de ki: 'Ben sizi 'Âd ve Semûd'un başına düşen yıldırım gibi bir yıldırıma karşı uyardım'."* âyetini okuyunca Utbe, korkudan Peygamber'in ağzını tutmuş: "Akrabâlık hakkı için" susmasını söylemiş ve kalkıp evine gitmiş, birkaç gün dışarı çıkamamış. Utbe'nin ortalıklarda görünmediğini fark edenler:

– Herhalde sâbi'î (Müslüman) oldu, demişler.

Daha sonra arkadaşlarının yanına varan Utbe, onların bu sözlerine kızmış, bir daha Muhammed ile konuşmayacağını yemînle vurguladıktan sonra şu gerçeği itiraf etmekten kendini alamamış:

– Vallahi Muhammed'le konuştum. Bana öyle sözler söyledi ki onlar şiir değil, kehânet değil. "sâ'ikatan misle sâ'ikati Âdin ve Semûd" sözüne gelince Muhammed'in ağzını tuttum, akrabâlık hakkı için susmasını söyledim. Ben bilirim, Muhammed yalan söylemez. Sizin başınıza azâb inmesinden korktum!" (Mefâtîhu'l-ğayb: 27/111; İbn Kesîr, Tefsîr: 4/91-
